

DECIZIA nr.791/28.10.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L.,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. 56967/10.07.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Sector 3 a Finantelor Publice, cu adresa nr. X/08.07.2015, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/10.07.2015, asupra contestatiei formulate de contribuabila **X S.R.L.**, CUI X, cu sediul in Bucuresti, Str. X, nr.X, bl. X, sc.X, et.X, ap.X, Sector X.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta in data de 19.05.2015 si inregistrata atat la D.G.R.F.P. – Bucuresti sub nr.X/21.05.2015, la A.N.A.F. sub nr. X/20.05.2015, cat si la Administratia Sector 3 a Finantelor Publice sub nr. X/20.05.2015 si nr.X/21.05.2015, il constituie:

- decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.X/17.04.2015, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 04.05.2015, emisa de Administratia Sector 3 a Finantelor Publice, prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe profit in suma de X lei;
- anularea titlului executoriu nr. X/04.01.2015;
- suspendarea efectelor deciziei de impunere pana la solutionarea definitiva a cauzei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, S.C. X S.R.L. solicita anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. nr.X/17.04.2015 in suma totala de **X lei**.

Contestatarul sustine ca nu datoreaza accesoriile instituite prin decizia referitoare la obligatiile fiscale, iar in sustinerea contestatiei, invoca urmatoarele:

- a avut activitatea suspendata din septembrie 2010 si in aceste conditii nu avea cum sa aiba de plata impozit, penalitati si dobanzi;
- si-a indeplinit toate obligatiile legate de depunerea declaratiilor trimestriale;
- societatea invoca prescriptia si mentioneaza ca debitele erau datorate in iulie 2010 si cei 5 ani s-au implinit la sfarsitul anului 2014.

De asemenea, contribuabila solicita anularea titlului executoriu nr.X/04.01.2015 si suspendarea efectelor deciziei de impunere pana la solutionarea definitiva a cauzei.

II. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/17.04.2015, organele de impunere ale Administratiei Sector 3 a Finantelor Publice au stabilit in sarcina S.C. X S.R.L. accesorii aferente impozitului pe profit in suma de X lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/17.04.2015.

Cauza supusa solutionarii este daca pentru accesoriile in suma de X lei aferente impozitului pe profit a intervenit efectul prescriptiei extinctive, in conditiile in care, debitele principale sunt aferente anului 2010.

In fapt, Administratia Sector 3 a Finantelor Publice a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/17.04.2015, prin care s-au stabilit obligatii fiscale accesorii in suma de X lei, calculate pentru perioada 30.09.2014 – 31.03.2015, aferente impozitului pe profit individualizate prin declaratia 100 nr.X/26.04.2010, declaratia 100 nr.X/26.06.2010 si declaratia 100 nr.X/25.10.2010.

Din fisa de evidenta pe platitor si referatul cauzei existente la dosarul contestatiei rezulta ca societatea a declarat prin declaratiile cod 100 aferente trim.I 2010, trim.II 2010 si trim.III 2010 obligatii fiscale principale, respectiv impozit pe profit (impozit minim anual), pe care nu le-a achitat in termen conform datelor inregistrate in fisa de evidenta pe platitor.

Drept urmare, pentru nevirarea in termenul legal a obligatiilor de plata la bugetul general consolidat prin Decizia nr. X/17.04.2015 referitoare la obligatiile de plata accesorii, Administratia Sector 3 a Finantelor Publice, a stabilit in sarcina societatii dobanzi aferente impozitului pe profit in suma de X lei, calculate pe perioada 30.09.2014-31.03.2015.

S.C. X S.R.L. contesta decizia referitoare la obligatiile de plata a accesorii nr. X/17.04.2015 emisa de organele fiscale sustinand faptul ca societatea are activitatea suspendata din septembrie 2010 si ca debitele principale sunt prescrise.

In drept, potrivit art.22, art. 23, art.24, art.85, art.86, art. 91, art.110 si art.111 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 22 - Prin obligatii fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

[...]

c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii;"

"Art. 23 - (1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.

(2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata."

"Art. 24. - Creantele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silita, scutire, anulare, prescriptie si prin alte modalitati prevazute de lege."

"Art. 85 - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, în conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri."

„Art. 86 - (4) Declarația fiscală întocmită potrivit art. 82 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia."

"Art. 91 - (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu exceptia cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) începe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui în care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel."

"Art. 110 - (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

b) declarația fiscală;

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;

[...]"

"Art. 111 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează."

Potrivit dispozițiilor legale sus invocate dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, iar acest termen incepe sa curga de la 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala. Nasterea creantelor fiscale are loc la data depunerii declaratiei la organul fiscal.

Dispozițiile legale anterior citate sunt aplicabile si in ceea ce priveste obligatiile fiscale accesorii in baza principiului de drept **accessorium sequitur principalem**, astfel ca acestea nu mai pot fi stabilite *dupa implinirea termenelor de prescriptie la executare pentru debitele principale, avand in vedere si prevederile art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, conform carora "odata cu stingerea dreptului la actiune privind un drept principal se stinge si dreptul la actiune privind drepturile accesorii".*

Totodata, se retine ca dobanzile si penalitatile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata. Accesoriile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Din documentele existente la dosarul cauzei si din analiza fisei sintetice rezulta urmatoarele:

- in data de 26.04.2010 societatea depune declaratia cod 100 inregistrata sub nr. X/26.04.2010, prin care a declarat obligatii fiscale reprezentand impozit pe profit in suma de X lei, scadente la data de 25.04.2010;

- in data de 26.07.2010 societatea depune declaratia cod 100 inregistrata sub nr. X/26.07.2010, prin care a declarat obligatii fiscale reprezentand impozit pe profit in suma de X lei, scadente la data de 25.07.2010;

- in data de 25.10.2010 societatea depune declaratia cod 100 inregistrata sub nr. X/25.10.2010, prin care a declarat obligatii fiscale reprezentand impozit pe profit in suma de X lei, scadente la data de 25.10.2010;

- la data de 17.04.2015, organul fiscal emite decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X prin care stabileste dobanzi in suma de X lei, calculate pentru perioada 30.09.2014 – 31.03.2015;

- platile efectuate de contribuabila sting obligatiile de plata existente in evidenta fiscala in ordinea vechimii.

In speta, rezulta ca debitele pentru care s-au calculate accesorii au fost declarate de societate pe proprie raspundere prin declaratiile cod 100 depuse de aceasta la organul fiscal si inregistrate sub nr. X/26.04.2010, nr.X/26.07.2010 si nr.X/25.10.2010.

In consecinta, pentru impozitul pe profit aferent anului fiscal 2010, **prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale a inceput sa curga la data de 01.01.2011 si se implineste la data de 31.12.2015, ulterior datei de 04.05.2015**, data la care contestatarul a luat cunostinta de obligatiile de plata accesorii aferente impozitului pe profit.

Ca atare, **nefiind prescris debitul principal reprezentand impozit pe profit de plata declarat de societate pe proprie raspundere nu este prescris nici dreptul organelor fiscale de a stabili obligatii fiscale accesorii aferente acestui debit.**

Rezulta ca sustinerile contestatarei privind prescrierea dreptului organelor fiscale de a stabili obligatii fiscale accesorii nu au niciun temei, aceasta calculand implinirea termenului de prescriptie prin ignorarea prevederile legale in materie.

Cum debitul principal nu a fost achitat pana la data emiterii deciziei contestate organele fiscale au calculat accesorii pentru perioada 30.09.2014-31.03.2015, in conformitate cu prevederile art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, conform carora:

„Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„Art. 120 – (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.(se aplica incepand cu 1 martie 2014)”

In cazul impozitului pe profit, scadenta obligatiei de plata principala, care determina si momentul din care se pot naste obligatiile de plata accesorii, ca o consecinta a neachitarii pana la scadenta a obligatiei principale este data depunerii declaratiei fiscale, in conformitate cu prevederile legale in vigoare, aceasta reprezinta titlu de creanta si produce efecte juridice ale instiintarii de plata din momentul depunerii acesteia.

Referitor la afirmatia contestatarei ca nu avea cum sa aiba de plata impozit, penalitati si dobanzi intrucat are activitatea suspendata din septembrie 2010 nu poate fi retinuta favorabil in sustinerea cauzei deoarece impozitul este **declarat de societate, pe proprie raspundere prin declaratiile fiscale depuse**, iar penalitatile si dobanzile reprezinta o desdaunare convenita bugetului general consolidat pentru perioada in care nu a dispus de suma convenita cu titlu de obligatie fiscala.

In lipsa unor elemente de fond intemeiate, contestatarul a invocat aspecte de ordin formal, pentru a fi exonerata de la plata sumelor ce le datoreaza bugetului de stat, din moment ce prin Decizia nr. X/17.04.2015 referitoare la obligatiile de plata accesorii **nu au**

fost stabilite debite noi ci acestea reprezinta obligatii fiscale restante declarate de reprezentantii sai legali prin declaratiile fiscale depuse la organul fiscal teritorial si neachitate la termenul legal.

Prin urmare, contrar sustinerilor contestatarei, Administratia Sector 3 a Finantelor Publice a procedat in mod legal la calcularea de accesorii aferente impozitului pe profit in suma de X lei, urmare comunicarii Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/17.04.2015, in interiorul termenului de prescriptie de 5 ani.

In speta sunt incidente si dispozitiile art.213 din Codul de procedura fiscala, republicata, care prevad:

*"(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei.** Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii."*

Fata de cele prezentate rezulta ca suma de **X lei** reprezentand obligatii de plata accesorii aferente impozitului pe profit sunt corect si legal datorate, urmand sa fie respinsa contestatia formulata de S.C. X S.R.L. impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/17.04.2015 ca neintemeiata pentru aceasta suma.

3.2. Cu privire la anularea titlului executoriu nr.X/04.01.2015 emis de catre Administratia Sector 3 a Finantelor Publice.

Cauza supusa solutionarii este daca D.G.R.F.P.B. prin Serviciul Solutionare Contestatii se poate investi cu analiza pe fond a cauzei, in conditiile in care contestatara nu se indreapta impotriva unui act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat in procedura administrativa.

In fapt, prin contestatia inregistrata la D.G.R.F.P. – Bucuresti sub nr.X/02.02.2015, la Ministerul Finantelor Publice sub nr. X/02.02.2015, la A.N.A.F. sub nr. X/03.02.2015 cat si la Administratia Sector 3 a Finantelor Publice sub nr. X/03.02.2015, contestatara se indreapta si impotriva titlului executoriu nr. X/04.01.2015.

In drept, art. 172 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

"Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

[...]

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență."

Avand in vedere prevederile legale mai sus enuntate se retine ca D.G.R.F.P.B. nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere intrucat **competenta materiala de solutionare apartine instantei judecatoresti**, motiv pentru care **se constata necompetenta materiala a Serviciului solutionare contestatii din cadrul D.G.R.F.P.B.** privind capatul de cerere din contestația formulata de S.C. X S.R.L. impotriva titlului executoriu nr. X/04.02.2015, emis de Administratia Sector 3 a Finantelor Publice.

3.3. Referitor la suspendarea efectelor Deciziei de impunere nr.X/17.04.2015.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a acestui capat de cerere, in conditiile in care suspendarea executarii actelor administrative fiscale nu intra in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/17.04.2015, Administratia Sector 3 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina contribuabilei S.C. X S.R.L. accesorii in suma de X lei aferente impozitului pe profit pe anul 2010.

Contestatia contribuabilei vizeaza si suspendarea executarii deciziei atacate.

In drept, art. 215 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

"(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pâna la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de pâna la 2.000 lei."

Totodata, dispozitiile art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipuleaza:

"(1) In cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, in conditiile art.7, a autoritatii publice care a emis actul, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ pana la pronuntarea instantei de fond.

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor."

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, solicitarea contestatarii de suspendare a executarii actelor administrative fiscale atacate intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.R.F.P.Bucuresti nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 22, art.23, art.24, art. 85, art.91, art. 110, art.111, art.115, art. 119, art. 120, art.172, art. 213, art.215 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, pct. 11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014:

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. X S.R.L. impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/17.04.2015, emisa de Administratia sector 3 a Finantelor Publice prin care s-a stabilit accesorii aferente impozitului pe profit in suma de **X lei**.

2. Constata necompetenta Serviciului solutionare contestatii din cadrul D.G.R.F.P.B. asupra capatului de cerere din contestatia formulata de S.C. X S.R.L. impotriva titlului executoriu nr. X/04.01.2015, emis de Administratia Sector 3 a Finantelor Publice.

3. Constata necompetenta Serviciului solutionare contestatii din cadrul D.G.R.F.P.B. asupra capatului de cerere din contestatia formulata de S.C. X S.R.L. cu privire la suspendarea executarii actului administrativ fiscal atacat.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.